

ת"ד 9183/01/13 - מדינת ישראל נגד מחמוד ג'בארין

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה
ת"ד 9183-01-13 מדינת ישראל נ' ג'בארין
בפני כב' השופט שלמה בנג'ו
המאשימה
נגד
הנאשם
מחמוד ג'בארין
2014 יולי 02

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד דקלה שגיא

ב"כ הנאשם: עו"ד סאבא שחאדה

הנאשם: בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על יסוד הודאת הנאשם אני מרשיע אותו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום ד' תמוז תשע"ד, 02/07/2014 במעמד הנוכחים.

שלמה בנג'ו, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

התיק קבוע היום לדיון ולאחר שנדחה מספר פעמים. עיון בתיק מעלה כי לבקשת התובע עו"ד עמאר אשר הצהיר מפורשות כי הוא מבקש דחיה אחרונה על מנת לאתר את התיק, נעתר ביהמ"ש. היום מבקש הסנגור להודות ולסיים את

עמוד 1

הדין בתיק. בית משפט מתקשה לקבל מציאות כזו בה תובעים מגיעים לביהמ"ש כשהם לא מצויידיים בתיקים, ומבקשים דחיה, תהא הסיבה אשר תהא, ואין הדבר ייחודי לתיק זה. חזקה על המאשימה שהיא מנהלת את ענייניה באופן מסודר, ולאור הדחיות שניתנו לה בתיק זה ולאור התחייבויות מפורשות קודמות של התביעה כמצוין לעיל, אין מקום לגרור את ההליך עוד, לבזבז עוד זמן שיפוטי יקר, ולגרם עינוי דין לנאשם אשר חפץ לסיים התיק היום.

יחד עם זאת, מהסניגור מאשר כי ברשותו כל חומר החקירה, ולאור הסכמתו, אני מורה לו להעמיד את כל חומר החקירה לעיון התובעת.

ניתנה והודעה היום ד' תמוז תשע"ד, 02/07/2014 במעמד הנוכחים.

שלמה בנג'ו, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של התנהגות שגרמה נזק לרכוש וחבלה של ממש לגוף, אי מתן זכות קדימה לרכב ביציאה מחצרים ונהיגה רשלנית.

לפי עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם, ביום 25.10.2012, סמוך לשעה 09:38, נהג הנאשם ברכב פרטי ברח' אלנבי בחיפה, הגיע לצומת עם רח' גנים, ונעצר בצד ימין של הדרך. אותה עת, במקום הזה, בנתיב השמאלי, מאחורי רכבו של הנאשם מצד שמאל, נסע אופנוע. הנאשם, נהג את רכבו ברשלנות בכך שיצא מהחניה שבצד ימין של הדרך תוך סטייה לנתיב השמאלי על מנת לפנות שמאלה מבלי שווידא שהדרך פנויה וגרם להתנגשות בין האופנוע לבין רכבו. כתוצאה מהתאונה נחבל בגופו רוכב הקטנוע חבלה של ממש. כמו כן, נגרם נזק לכלי הרכב המעורבים.

מדובר בעבירות חמורות, אשר מסכנות חיי אדם. לא אחת הבהיר ביהמ"ש העליון, כי קיימת חובה על ערכאות הדיוניות לתת ביטוי לערך קדושת החיים וקדושת שלומם של יתר המשתמשים בדרך, מקום בו נהגים רשלניים מסכנים ערכים אלה ופוגעים בזולת עקב נהיגה רשלנית.

מידת הפגיעה בערכים אלה, על ידי הנאשם בנסיבות העניין, הינה בלתי מבוטלת, שעה שלא נתן את דעתו באם הדרך פנויה וגרם בכך לתאונה המצערת.

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מסוג זה, כאשר החבלות של ממש אינן מתבטאות בפגיעות רב מערכתיות או קשות

עמוד 2

במיוחד, הינה השתה של עונשי פסילה בפועל הנעים בין 3 חודשים ל- 12 חודשים לצד רכיבים של פסילה על תנאי, קנס ובמקרים המתאימים, גם מתוסף רכיב פיצוי הנפגע.

באשר לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה; מעובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם, עולה רשלנותו וחוסר זהירותו של הנאשם. יחד עם זאת, לא נעלמה מעיני טענתו של הסנגור אשר מצאה אחיזה בחומר שהציג בפניי, שהנזק התעצם עקב מהירותו של רוכב האופנוע.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה; מדובר בנאשם יליד 1972, אשר צבר 45 הרשעות קודמות. בעברו התעבורתי, עבירות של שימוש בטלפון בעת שהרכב נע, נהיגה ללא חגורת בטיחות, אי ציות לתמרורים, עבירות מהירות. אין בעברו התעבורתי מעורבות קודמת בתאונת דרכים ומרבית הרשעותיו הן מסוג של ברירת משפט.

באשר לנסיבות נוספות לשם קביעת העונש על הנאשם; הנאשם נשפט בתיק זה בהעדר לאחר שלא התייצב לדיון אליו הוזמן כדיון. ביהמ"ש הטיל עליו על פי בקשת התביעה עונש פסילה, פסילה ע"ת וקנס בהתאם לשק"ד ביהמ"ש. יצוין, כי לא היתה עתירה מצד התביעה להחמרה עונשית ובוודאי שלא היתה עתירה להשתת עונשי מאסר, שאז היה נדחה הטיעון לעונש על מנת לזמן את הנאשם בצו הבאה כדי שיוכל להיות נוכח ולהגיב לעמדת המאשימה. בנוסף, מעיון באישור משרד הרישוי מיום 27.2.14, עולה שעקב ההרשעה בתיק זה, הנאשם נפסל עקב שיטת הניקוד, פסילה מנהלית של משרד הרישוי למשך 3 חודשים. יצוין, כי הנאשם הפקיד את רישונו בתיק ביהמ"ש ביום 6.3.2014 כעולה מאישור ההפקדה, כך שלמעשה, בפועל, עקב ההרשעה בתיק זה, ריצה 6 חודשי פסילה בפועל עד שבוטל פסק הדין בהסכמה.

אפשרתי למאשימה לעיין בכל חומר החקירה בטרם הטיעון לעונש, ואף ביקשתי כי תיצור קשר עם הנפגע, והיא אכן עשתה זאת. מהדברים שמסרה לביהמ"ש, עולה כי הנפגע סבל מהפגיעה אך לא נמסר על אישפוז או נכות או מוגבלות כלשהי, וכאשר שוחחה ב"כ המאשימה עם אימו של הנפגע, הוא לא היה בנמצא.

בנסיבות אלה, סבורני כי העונש הראוי לנאשם הוא עונש של פסילה בפועל שישקף את מכלול השיקולים הנ"ל, תוך שאני מביא בחשבון את פסילתו המנהלית של הנאשם לתקופה של 3 ח' כמוכח בפני, ומסתפק בעונש פסילה בפועל של 3 חודשים, לצד רכיבי ענישה נוספים, כאשר המשמעות מבחינה עונשית היא שהנאשם למעשה היה פסול עקב המעורבות בתאונה זו למשך 6 חודשים, שהינה עונש מדוד וראוי בנסיבות הפרטיקולריות של תיק זה (ראו: עפ"ת 18610/03/10 טאהא ח'לילה נ' מ"י (מפי כב' השופט כ. סעב) (2013)).

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 3 חודשי פסילה בפועל.

2. הפסילה תחושב מיום 8.3.2014, מועד בו הפקיד הנאשם את רישיון הנהיגה בתיק ביהמ"ש.
3. 3 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.
4. קנס בסך 1200 ₪ או 12 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך 60 יום.
5. אני מחייב את הנאשם לשלם לעד מס' 2 - נפגע העבירה, פיצוי בסך של 3000 ₪. כל תשלום שישולם בתיק - ינותב תחילה לפיצוי ורק לאחר מכן לקנס.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בחיפה תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ד' תמוז תשע"ד, 02/07/2014 במעמד הנוכחים.

שלמה בנג'ו, שופט